

форма той изпълня блъскаво възложената му задача. Въ съда настъпва мекота. И най-фанатизираните турци-комисари се разколебават. Безната натежава въ полза на Бачо Киро. Дългото е наполовина спечелено. Остава да се оттеглят комисарите и да издадат благоприятна присъда . . .

Въ този важен момент, неочаквано Бачо Киро се изстъпя предъ комисарите. Гордъ, съ лице сияйно, съ очи впити въ тавана и съ гръмливъ гласъ той започва тържествено да декламира:

„Бенъ биръ Бачо Киро имъ,
Тюрктенъ коркмазъ комита имъ,
Шишане умузуума тактъмъ,
Дрънова монастира булдумъ.
Хакжмж арамаа бенъ чиктъмъ,
Или да бойнума тактъмъ . . .“

Преведено :

— Азъ съмъ Бачо Киро,
Безъ страхъ отъ турчинъ комита,
Пушка на рамо турихъ,
Дръновския манастиръ намърихъ.
Правдата си да дира излъзохъ,
Въжето на врата си самъ метнахъ . . .
• • • • •

И турци и българи се смайватъ. Страшна изненада. Настъпва мъртва тишина. Всички съ като вцепенени и съ притаенъ дъхъ вперили очи въ бледния Бача Кира. А той тържествува. Като че ли бъ видение не отъ той свѣтъ. . . .

Изведнажъ пребледнѣлиятъ като кърпа председателъ на съда махна съ ръка и изкрещѣ:

— Алжнжъ (земете го)!

Заптиитѣ заобикалятъ Бача Кира. Участъта му е решена. Безъ гласуване той е осъденъ на смърть!

